

Efterretning, søger at bringe Sagen i den Form, som Thinget ønsker, en Form, som jeg ganske vist ikke nu finder acceptabel, sender det over til Landstinget og saa se at komme til et Resultat i denne Samling.

Bønløfte: Jeg forjømte før at rette et Par Ord i mit Underændringsforslag. Meningen er, at der i min § 11 Nr. 1 a 3die Linie skal staa „tagere“ i Stedet for „syne“, men dette kan rettes til 3die Behandling. Jeg har ogsaa stillet et Forslag til § 10 B. om, at: „Undtagelsesvis kan Politimesteren forbyde . . . forinden saadant Forbud udstedes“ skal udgaa. Det staar for mig som en urimelig Bestemmelse, at Politimesteren kan forbyde, at naar jeg f. Ex. har en syg Ko, saa maa jeg ikke lade min Hest komme paa anden Mands Grund eller alfar Wei eller lade et andet Dyr komme derhen, som ingen Ting feiler. Selv om det veterinære Sundhedsraads Betænkning skal indhentes, forinden saadant Forbud udstedes, synes denne Indstrænkning mig dog for stor.

Ordføreren. (S. Sørensen): Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) udtalte, at han ikke var enig i det Forslag, som Flertallet har opstillet angaaende Tuberkulosen, saa vide vi ogsaa paa Forhaand, at det ærede Medlem er den eneste af Udvalget, som ikke var enig i det Punkt af de opstillede Regler i Flertallets Forslag angaaende Tuberkulosen. Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløfte) vil jeg sige, at det forekommer mig, at det ikke kan tilraades Thinget at vedtage det. Den Hovedindbending, jeg navnlig har bemærket, angaar den under 1 a omtalte Erstatningsudbredelse, der skal foregaa med Halvdelen af Statskassen, en Fjerdedel af Amtskassen og en Fjerdedel af vedkommende Kommunes Kasse. Efter de Forhandlinger, vi have ført i de sidste Dage angaaende Sygetasser og den Slags Ting, der vedkomme Menneskene, forekommer det mig, at ikke en Gang Regjeringen har turdet foreslaa at udrede disse Bidrag af Kommunens Kasse, uden at vedkommende Kommune faaer nogen Erstatning. Jeg kan derfor under ingen Omstændigheder være med til eller tilraade at paalægge Kommunekassen saadanne Udgifter som disse, og jeg har ogsaa det Haab, at Flertallet her i Thinget ikke vil gaa ind paa denne Foranstaltning. Iøvrigt er der kun det at bemærke, at netop det ærede Medlem var enig i de Regler, der bleve

opstillede ved anden Behandling af Sagen i den første Del af Samlingen, og som nu findes optagne i det samlede Ændringsforslag, som Flertallet stiller op. At han nu i Mellemtiden har forandret sin Anskuelse paa det Punkt, kan jeg jo ikke sige Noget til, men da jeg mener, at Forslaget af de af mig anførte Grunde ikke er til at anbefale, haaber jeg ogsaa, at Flertallet af Thinget ikke vil gaa med dertil. Hvad angaar det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), er det jo ogsaa tilbøielig en gammel Bekjendt, men der er dog kommet et nyt Moment ind, nemlig det, der staar i hans andet Underændringsforslag under Punkt 1. Jeg skal nu tillade mig at minde om, at det ærede Medlem ligesom bebrejdede os, at vi ved anden Behandling i den første Del af Samlingen havde sagt, at vi vilde tage saa meget Hensyn til Ministerens Stilling til Sagen. Det kan jeg nu ikke se, at der er noget Urigtigt i; naar vi skulle til at forhandle en Sag, har det jo stor Indflydelse paa, om der kan komme noget Praktisk ud af den, hvorledes Regjeringen stiller sig til den, og hvad angaar den Tillid, der derved vises Ministeren, saa forekommer det mig, at det, som det ærede Medlem har opstillet under Punkt 1, gaar endnu langt videre end noget af det, vi have stillet op. For det første er der jo det, som kan være meget fornøstigt, at Indenrigsministeren bemyndiges til, naar han dertil finder Anledning, ved en Sagkyndig at lade foretage en Underfølgelse i en saa stor eller lille Del af Landet, som han finder nødvendig, men dertil have vi jo noget Tilsvarende i § 12 i vort samlede Ændringsforslag, kun med den Forandring, at Indenrigsministeren ikke der er nævnt, men Amtmanden, men for mig kommer det ganske ud paa Et og det Samme, idet Amtmanden er den, der staar nærmest ved Indenrigsministeren. Men saa kommer det næste Punkt, at Ministeren bestemmer, hvilke Dyr der skulle dræbes. Det forekommer mig dog, at det er en underlig Bestemmelse, at det er Ministeren, der skal bestemme, hvilke Dyr der skulle dræbes, det manglede blot, at han ogsaa skulde bestemme, hvilke Dyr der skal leve. Dernæst komme vi til Bestemmelserne om Tagationen, hvor der staar: Forinden Nedslagningen skulle Dyrene tageres af 3 Mænd, hvoraf Ministeren vælger 1, for Landet vedkommende Amtsraad 1, vedkommende Sogneraad 1. Jeg vil nu blot i saa Henseende tage et Exempel fra den Egn, hvor jeg navnlig er kjendt, nemlig fra Aarhus Amt, hvor to Amtsraadskredse ere flaaede